

עפ"א 34847/04-17 - עירית תל-אביב-יפו נגד צבי פינקלשטיין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 34847-04-17 עירית תל-אביב-יפו נ' פינקלשטיין

לפני
המערכת
נגד
המשיב
כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
עירית תל-אביב-יפו
צבי פינקלשטיין

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ש. איזקסון) מיום 9.3.17, לפיו זוכה המשיב מהעבירה נשוא כתב האישום, העמדת/החניית רכב בניגוד להוראת תמרור המתיר חנייה לכלי רכב מסויימים ובשעות מסויימות כמפורט בו (חנייה מועדפת).

בית משפט קמא קבע כי תמרור 439 העליון, אשר מסביר את תמרור 626, הוצב מעליו ולא מתחתיו. כמו כן, הוצבו על אותו עמוד ארבעה תמרורים ולא שלושה. לאור הפגמים הללו קבע בית משפט קמא כי התמרור דנן איננו עומד בדרישות שנקבעו בהודעת התעבורה, תקנות והנחיות להצבת תמרורים 2014 וזיכה את המשיב.

הרקע:

ביום 4.2.16 בשעה 21:35, החנה המשיב את רכבו ברחוב עמינדב 8 בתל אביב, בניגוד לתמרור המתיר חנייה לכלי רכב הנושאים תו אזורי בלבד (להלן: "התמרור") עבירה לפי סעי' 4(ב') + 6(ב)(1) לחוק עזר לתל אביב (העמדת רכב וחנייתו) התשמ"ד-1983 (להלן: "חוק העזר").

אין חולק כי למשיב לא היה תו חניה אזורי.

על עמוד התמרורים הוצבו שלושה תמרורים לטענת המערער, וארבעה תמרורים לדברי המשיב. הודעת הקנס נרשמה מכוחו של התמרור האחרון על העמוד, לפיו בשעה בה חנה המשיב במקום, הותרה החנייה לבעלי תו אזורי בלבד.

המשיב הודה כי חנה במקום כפי שצוין בכתב האישום, אולם העלה טענות בנוגע לחוקיות התמרור דנן. טענותיו של המשיב מבוססות על תקנות והנחיות להצבת תמרורים 2014, קובץ תקנות 7434.

להלן בתמצית טיעוני המערערת:

1. בית משפט קמא שגה כאשר בחר שלא להתייחס למרבית טענות המערערת, לפרט את כל טיעוני המשיב, ולהתייחס אליהם וזאת ללא כל נימוק מדוע טיעוני המערערת שגויים לדעתו.

2. טעה בית משפט קמא משקבע כי מאחר ונפל פגם בהצבתו של תמרור 439 העליון, הדבר הביא לבטלותם של יתר התמרורים המוצבים על אותו עמוד. גם אם נפל פגם מהותי בהצבתו של תמרור 439 העליון, דבר המוכחש מכל וכל, לא היה מקום לפסול את יתר התמרורים שהוצבו על אותו עמוד.

3. טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי תמרור 439 העליון, מסביר את תמרור 626. תמרור 439 העליון הוצב כדי לתת מידע שירותי לנהג ולהסב את תשומת ליבו למגבלות החנייה, ועל כן אין מניעה כי תמרור זה יוצב באופן עצמאי, במנותק מתמרור 626 או מעליו.

4. שגה בית משפט קמא כאשר קבע כי על העמוד הוצבו ארבעה תמרורים, ולא שלושה. קו ההפרדה בתוך תמרור 439 התחתון, איננו יוצר תמרור נפרד. מדובר בהפרדה נושאית בלבד.

5. טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי נפל פגם בהצבת תמרור 439 העליון, בשל מסר כפול המופיע בתמרורים, 439 העליון והתחתון. גם אם נפל פגם בהצבת תמרור 439 העליון, באופן שיש בו משום חזרה על אותו מסר המצוין בתמרור 439 התחתון, אין בפגם האמור כדי לפסול את התמרור, מאחר ולא פגע ביכולתו של המשיב להבין את תוכנו של התמרור, או להבחין בו במועד החנייה.

מדובר לכל היותר בסטייה קלה בלבד.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי במסמכים שבתיק בית משפט קמא, ובטיעוני המשיב בכתב, (שהוגשו שלא כדין וללא קבלת רשות בית המשפט, אולם בתחילת הדיון בהסכמת ב"כ המערערת, התקבלו על ידי בית המשפט). סבורתני, כי דין הערעור דנן להתקבל.

בית משפט קמא קבע בין היתר, כי תמרור 439 העליון בו צוין "**החנייה בצד זה מוגבלת**" שהוצב מעל תמרור 626, לא הוצב על פי הקבוע בהוראות המפקח הארצי בהנחיות להצבת תמרורים סע' 2(ב), לפיו אין להשתמש בתמרור זה **"...בכפילות לתמרור אחר מתוך כוונה 'לחזק' או 'להבליט' את המסר...**".

למרות דברי המערערת, כי התמרור 439 העליון, הוצב כדי לתת מידע שירותי לנהג ולהסב תשומת ליבו למגבלות החניה, עדיין הוצב תמרור זה שלא בהתאם לתקנות להצבת התמרורים. עם זאת מדובר בפגם פעוט ובלתי מהותי,

מאחר והאמור בתמרו 439 העליון, איננו סותר את האמור בתמרורים האחרים, ואין בו כדי להטעות את הנהגים בעת החנייה. המשיב אף לא טען כי לא הבין את משמעות התמרורים או הוטעה לחשוב כי ניתן להחנות את רכבו במקום, בשעה שחנה.

אכן כטענת המערערת, ניתן להציב את תמרו 439 העליון בהתאם להנחיות גם בנפרד באופן עצמאי. אולם, כשהוא מוצב בצמוד, וכך המצב במקרה דנן, כאשר הוצמד לתמרו 626, הרי במקרה כזה, יש להציבו מתחת לתמרו 626, ולא מעליו. לעניות דעתי, תמרו 439 העליון, מיותר. ודי בתמרו 439 התחתון. אולם אם רוצים להציבו, הרי שיש זאת מתחת לתמרו 626 ולא מעליו. או בנפרד ממנו לחלוטין.

גם אם תמרו 439 העליון, הוצב שלא בהתאם לתקנות, אין בכך כדי לבטל את התמרורים האחרים הממוקמים על אותו עמוד. התמרורים הללו הוצבו כחוק, אין מקום לבטלם, והמשיב כאמור, חנה בניגוד להוראותיהם.

(יוער, כי תמרו 439 העליון, איננו סותר את הוראות התמרורים האחרים ותמרו 439 התחתון, מפרט את ההגבלות שאוזכרו בתמרו 439 העליון).

באשר לתמרו 439 התחתון. מדובר בתמרו אחד על לוח מתכת אחד, הקובע למי מותר לחנות במקום בשעות מסוימות של היממה, לבעלי התו האזורי ולמי מותר להחנות ביתר שעות היממה, בין בתשלום ובין בלא תשלום. אין מדובר בשני תמרורים שונים. מדובר בתמרו אחד והקו השחור מפריד בין הוראות החנייה בשעות מ- 17.00 עד שעה 09.00 למחרת, בשעות אלה החנייה מותרת רק לבעלי תו חניה באותו אזור, לבין החנייה בשעות מ- 09.00 עד שעה 17.00, אשר מותרת גם לאחרים. אני מקבלת את טענת ב"כ המערערת לפיה מדובר בשלושה תמרורים שהוצבו על עמוד אחד ולא בארבעה תמרורים כפי שקבע בית משפט קמא.

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, אני מבטלת את פסק דינו של בית משפט קמא, מרשיעה את המשיב בעבירות נשוא כתב האישום, ומטילה עליו את קנס המקור בסך 100 ₪. הקנס דנן ישולם תוך 7 ימים מהיום.

המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ המערערת ולמשיב.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ז, 18 יוני 2017, בהעדר הצדדים.